

1898-02-13

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Prog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Generel kommentar:

Den frie Udstilling åbnede på sin syvårs fødselsdag 26. marts 1898 i eget hus. Bygningen var tegnet af maleren Willumsen og blev opført i træ i Aborreparken ved den daværende Nordbanegård i København. I 1913-1914 flyttede Den Frie Udstilling til dens nuværende placering ved Østerport Station. Se meget mere om denne sag i Bente Scavenius: Den frie Udstilling i 100 år. Borgen 1991. S. 60ff
"Tjalfe er jo et rent Mesterværk": Johannes Larsen vedlagde i sit brev til Alhed 11. februar 1898 tegninger af hunden Tjalfe.

Afsendersted:

København

Omtalte personer:

Julie Brandt

Thomas Bredsdorff

Louise Brønsted

Viggo Clausen

Ludvig Find

- Jørgensen, arkitekt

Omtalte steder:

Frederiksborg

Rådhuspladsen, København

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Alhed Warberg har været tæt på at blive kørt ned på Rådhuspladsen på vej til toget. Hun skulle besøge maleren Bredsdorff i Frederiksborg sammen med Lugge (Charlotte Louise) og Pan (Julie Brandt). Viggo Clausen (Vunse) stødte til.

Træskelettet på Den Frie udstillingsbygning er færdigt.

TRANSSKRIFTION

Kære Las!

Du maa undskylde, hvis dette bliver ulæseligt, men jeg sidder og skriver i Toget til Frederiksborg og det ryster og skrumpler saa jeg næsten ikke kan skrive. Jeg skulde lige til at skrive til dig hjemme da jeg opdagede at Uhret stod. Saa maatte jeg styrte af Sted og efter mange overstandne Farer naade jeg at komme tidsnok. Paa Raadhuspladsen var jeg ligeved at blive kørt over af en kongelig Vogn, der havde ligesaa travlt som jeg, de køre som de ere gale man kan jo ingenting høre i den Sporvognsspektakel. – Hesten stejlede og han maatte dreje af i en Fart for ikke at køre mig over. – Lugge og Pan stod og spejdede efter mig og havde opgivet mig, jeg kigede ind til den fri Udstilling. Træskelettet er helt færdig og der var Flag oppe. Lugge har siddet og studeret Konvolutten, hun er bleven Grafolog og siger, at jeg har en elskværdig og nobel Karakter men er stædig og indordner mig vanskelig under andres Myndighed. Saa nu ved Du, hvad Du har at rette Dig efter og at Du vil komme skidt fra det, hvis Du prøver paa at hundse mig. – Det er kedeligt, at Sneen er smeltet saa meget jeg længes efter at se et hvidt Landskab. – Nu er Vunse (Viggo Clausen) kommen til, saa det bliver mere og mere umulig at skrive. – 1000 Tak for Dit Brev i Dag, jeg havde næsten opgivet det, Postbudet kom saa rasende sent. Men endelig kom det da, og derfor skriver jeg ogsaa til Dig. – Jeg kan bringe Dig den glædelige Efterretning, at jeg nu er fuldstændig rask, jeg blev det i Gaar Eftermiddags, det er en dejlig Følelse. Hør, jeg tror, jeg ganske rolig vil vente med min Fedekur, til Du faar mig under Behandling. Tjalfe er jo et rent Mesterværk, Du maa have udmærkede Evner i den Retning. – De sidde og sige, at de glæde sig til at se min Underskrift, saa jeg maa vist snart slutte. – Vi havde Fremmede i Aftes. Arkitekt Jørgensen dito Magdalild og lille Find. Vi disputerede drabelig, Find imod alle os andre, han har saa grinagtige idéer, at man ikke kan andet end blive ivrig og sige ham imod. – – – Nu kommer Fru Bredsdorff (Malerens K.) ogsaa herind og de plage mig, saa jeg maa slutte, de vil se Underskriften, saa jeg vil her i al Privathed skrive de allerkærligste Hilsner fra Din A, som nej, jeg tør ikke skrive noget, jeg er bange, de kigger. Men nu ved Du, at jeg mener

meget mere end jeg skriver. Din hengivne
Alhed Warberg

Toget – 13 – 2 – 98

Resultat af Underskriften: Ikke saa frygtelig energisk. Ikke saa egoistisk,
som Lugge troede, ikke videre aabenhjærtig, vil have min Vilje sat
igennem.

Og fra Hjærtet en Hilsen fra Pan
og en venlig Hilsen fra Lugge.